

Szegedi Kovács György

## Betöltetlen

Olyan különös a remény.  
Mindig szakadozott.  
Sarkai olykor  
homályba tűnő talányok.  
Ki számol az Örökkévalóval?  
Meddő várakozás a lét,  
levegő sem rezdül.  
Fojtogatja valami betöltetlen  
szükség, míg ki nem mondod:  
„Feletted való jóm nincsen.”

## Diagnózis

A rendelő várótermében gubbasztok.  
Könyököm a térdemen.  
Nézem a járólap  
kesze-kusza mintázatát,  
keresve az isteni arcot,  
de csak az emberit találok;  
sárkány szemeket,  
emberek hangtalan sikolyát.

Bensőm GPS-e,  
az a szelíd, halk,  
újra tervezést suttog.

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY (1959) lelkésznek tanult, 1987 óta közöl verseket. Legutóbbi kötete: *Fehér* (Vörösmarty Társaság, 2020).

# Vasalatlan

Imára kulcsolt kezek  
árva-magánya  
a poros belső szobában;  
vasalatlan ráncok  
gyűrődései közé szorult  
lélek  
mustármagnyi hitért  
esdekel.

# Óvoda

Tán egy óra is eltelt,  
mire rám talált  
három kerekű ideg-roncs dömperem,  
majd szakadni kezdett agyamban  
a két órányi  
kifeszített játékidő.